

Kerkuilen in 2006.

Tegen alle verwachtingen was 2005 een uitstekend jaar voor de leden van onze werkgroep. Voor 2006 waren dus de verwachtingen aangepast en hoopte men weer op een rijk uilenjaar. Echter, onze gevederde vrienden weken ook nu weer duidelijk af van de verwachtingen.

Een eerste inspectie van de 13 uilenkasten leverde naast diverse teleurstellingen (geen enkel teken van activiteiten) gelukkig ook positieve reacties op. De aanwezigheid van verse, bijna zwarte, glanzende uilenballen toont aan dat er hoop is op een broedsel. Op een drietal plekken wordt zelfs een der kerkuilen gezien als deze de nieuwsgierige mensen tijdig weet te ontwijken.

Een eerste inspectie biedt vaak een redelijk beeld of de kast bewoond is. Men let vooral op verse uilenballen, verse prooidieren, de inhoud van de kast, enz. Veel spinnenrag bij die controles is duidelijk niet positief. Vaak bieden de verhalen van de eigenaars al redelijk houvast over wat men mag verwachten (wel of geen uil gezien).

Een eerste inspectie biedt vaak een redelijk beeld of de kast bewoond is. Men let vooral

Een tweede inspectie van de kasten in juni confronteert de werkgroepleden met matige resultaten: veel kasten blijken geen broedsel te hebben. Zelfs de veelbelovende kasten bleken soms onbewoond terwijl de eerste inspectie wel positief was. Naar oorzaken kunnen we slechts gissen: was 2006 een slecht voedsel- of muizenjaar? Is er sprake van een sterke toename van de marters? We weten het niet. Kapotte eierschalen en een dode uil zouden kunnen wijzen op marters en dus overweegt men het plaatsen van speciale marterschermen bij enkele kasten. Bovendien kunnen op 2 locaties geen controles worden verricht door een verkoop van de fraaie boerderij en een verbouwing elders waardoor de invlieggaten belemmerd werden.

Bovendien kunnen op 2 locaties geen controles worden verricht door een verkoop van de fraaie boerderij en een verbouwing elders waardoor de invlieggaten belemmerd werden.

Gelukkig zijn er ook positieve ontwikkelingen. Zo was de kerk te Epen de geboorteplek voor 2 kerkuilen en in Slenaken waren er naast 4 uiltjes ook nog 4 jonge torenvalken te bewonderen (de Remigiuserkerk telt 2 kasten). Een boerderij in Mechelen kreeg vorig jaar voor het eerst een kast en onze leden konden met een grote grijns al dit jaar nieuwe kleintjes (5 witte pluizenballen) bewonderen. Een melding van een nieuwe locatie in een boerderij te Elkenrade wordt doorgegeven aan onze bevriende werkgroep ter plekke.

Kerkuilen bouwen hun nesten op moeilijk toegankelijke plekken dus ook de kasten zijn vaak op onmogelijke plekken bevestigd. Vaak is een plek in de nok van een schuur de ideale plek en dat betekent dus ook dat (heel) lange ladders nodig zijn om even in de kast te kijken. Toch gaat onze eigen veiligheid boven alles en moeten we soms erkennen dat op bepaalde momenten door gebrek aan durf, materiaal, medewerkers of veiligheid een controle minder intensief geschiedt. Onze huidige werkgroepleden lijken deze problemen met grote gedrevenheid en kennis te lijf te gaan zodat we een volledig beeld hebben van de 13 kasten binnen het werkgebied. Onze complimenten voor deze mannen en vrouwen!

